

Havnin 125

TAÐ ERU í dag liðin 125 ár síðani Havnin gjordist sjálvstodug kommuna. Hetta hendi longu seks ár frammanundan lögtingið samtykti lógina: "Lov om de færøske landkommuners styrelse", sum varð sett í verk í 1872. Heitið, Havnin fekk í 1866, var Borgererepræsentation og kommunustýrisslimirir vóru

kallaðir borgararepresentantar.

SÍÐANI tá er nógv vatn runnið úr Havnará. Havnin er vordin veruligur býur við teimum eyðkennum, ein tilíkur hevur, hóast litil í mun til høvuðsstaðir kring okkum. Heimsins minsti høvuðsstaður er miðdepul landsins. Umsitingarlaga, handilsliga, tænastuliga, útbúgvingar- og mentunarlaga.

HAVNIN er á mangan hátt væl útbygd, og kanska ikki ringast fyri í hesum døgum nú myrk búskaparlig skýggj hanga yvir landið, men hetta eigur ikki at gerast kodd hjá teimum, sum ráða. Roynt eigur at vera hildið einum tænastuðði sum figgjarliga orkan ber, men ikki er nóg mikið við fyrisitingar- og tænastuvirksemi.

VINNULÍVÍÐ eigur at fáa bestu vinnumøguleikar so Havn-

in eisini hevur eina framleiðsluvinnu so altíð er nógmikið av arbeiði til tað fólk, sum í Havnini býr. Mong stórarbeiði eru framd seinastu árin. Onnur eru eftir. Men vit eiga altíð at laga framtidarútbyggingina soleiðis, at virkað verður í mun til figgjarorku og tøka arbeiðsmegi. Ein hin størsta uppgávan í dag er at tryggja øllum íbúgvum vinnumøguleikar og harvið trivnað.

TIL HAVNAR vit fara... - í dag og framyvir.

sosigaley

Misskilt uppgávuna

Havnar Arbeidsmannafelag hevur misskilt uppgávu sína. Hetta heldur í hvussu er Oyggjatiðindi sum í oddagrein skrivur m.a.:

Og vit halda, at Havnar Arbeidsmannafelag man hava misskilt sína uppgávu. Hetta felag virkar meira sum ein peningastovnur fyri ávisar stovnar, og veitir peningahjálp til ávisar limir, meðan teir blái nokta øðrum hjálp. Vit vita, at Havnar Arbeidsmannafelag eigur 6 milljónir krónur í verkfalsgrunninum og 4 milljónir í arbeiðsloysisgrunninum. Men nákra hjálp fáa limirnir ikki. Teir fáa bara boð um at fara á Almunnastovuna, sjálvi um felagið veit, at limurin

ongu hjálp fær hadani. Forsorgarlógin gevur ikki altíð fólk rætt til hjálp - hóast Guð og hvør maður sær at deyðin er í dardinum. Undir øllum umstøðum er tað álalvert - fyrst fyri Havnar Arbeidsmannafelag og síðani fyri Almunnastovuna, at ein limur ikki skal hava móguleika at eta seg mett-an hvønn dag á árinum.

At mong fólk eru sera illa fyri í dag er als einki at ivast í. Ikki minst í Havn nú arbeiðsloysi av álvara er farið at merkjast. Vit loyva okkum to at ivast í, at tað framyvir eigur at vera uppgávan hjá fakfeløgum at lata hjálp í reidum peningi til limir sum eru komnir í neyð. Ta verður kassin skjót tómur. Heldur áttu okkara politikarar at skunda sær at víðarkent hvussu ring stóðan hjá mongum er og skipa eina arbeiðsloysis-

trygd hagani hjálp kann fáast. Tað hiðnið ikki longur at stíga hovið í sandin, sum vóru hesir trupulleikarnir ikki til.

Neyðugt at søkja

Dagblaðið harmast um, at tað skal vera neyðugt at vera til "almenna framsýning" tá søkt verður um fólkapensión. Soleiðis at skilja, at umsókn við ognaruppgærd skal til fyri at fáa pensiónina, sum øll annars eiga rætt til uttan mun til inntøku.

Nú er tað so, at alment sett starvsfólk nokk hava tagnarskylda, men hvat er ein slík verd, tá ein umsókn skal ganga ígjøgnum so nógvir hendur? Ti í roynd og veru kann ein líka gott fara í blaðini at lýsa sín ognarviðurskipt. Tað er burturvið, at

neyðugt skal vera at søkja. Her eiga øll fólk av sær sjálvum at fáa hesa grundupphædd, tá tey eru fylt 67...

At almennir stovnar, Almunnastovan, Líkningsarráðið o.s.fr., fáa innlit í persónlig viðurskipti verður ilt at koma uttan um skulu teir rokja sínar skyldur og uppgávur teir eru settir til. Sjálvandi er altíð vandi fyri, at tey fólk, ið har starvast misnýta sínar vitan, men hetta er so annar spurningur. Ein spurningur sum hvør stovnur sær eigur at vanda sær um.

Hin spurningurin um at søkja um sjálva grundupphæddina kann tykjast lógin. Hetta átti at verið óneyðugt tí eingin trupulleiki er hjá almennum stovni at skráseta fólk, tann dag tey fylla 67.

Tillukku við teimum 67

Dagblaðið nemur í gjár við spurningin um fólkapensiónina. Millum annað um tagnarskyldu í samband við persónligar upplýsingar. Harnæst um spurningin at lata inn ognaruppgærdina fyri at fáa ta fólkapensión, øll eiga rættin til. Eisini verður spurnartekin sett við hví ein yvirhøvur skal søkja um at fáa fólkapensión.

Hetta spurnartekini loyva vit okkum eisini at seta. Ikki til Almunnastovuna, tí hon hevur ikki annað at gera enn at halda tær lógir lögtingið samtykkir, men til politikararnar. Hugsaðu vit okkum til, at øll tey, sum fylla 67 skulu lata landskassanum eitt ávíst gjald skal eingin ivast í, at skrásetingin hevði virkað til punkt og

prikkar. Rokningina høvdu tey fingið í føðingardagsgávu.

Men nú er øvugt. Nú skulu fólk hava pengar og tí mugu tey søkja. So galið er tað, at er onkur, sum "gloymir" at søkja - kanska tí tey halda tað ikki vera neyðugt - og ikki søkir fyrr enn tey t.d. eru 68, fáa tey ikki pensiónina afturgoldna frá tí degi tey fylltu 67.

Tað hevði tí ikki verið ov nógv at kravt, at øll 67-ára gomul fingi eina føðingardagsheilsu frá t.d. Almunnastovuni. Heilsanin kundi til dømis verið soljóðandi:

Hjartaliga tillukku við teimum 67. Tú hevur nú rætt til fólkapensión!